

ALİ ÖZDOĞAN YAZDI

ALİ ÖZDOĞAN

Geçen ticari hayatımız malum, otomobil ticareti de yapıyoruz, o zamanlar kriz yoğun dönemler ve satış rakamlarımız az.. Aldığımız bir kararla, satışımızı artırmak adına yakın illere de teşhir açtık.. zira araçlarımız hobi tarzı araçlar, ticari aracımız da yok e birazcık da pahalı fiyatlarımız.. Satış çok olmayınca, vakit çok oluyor, gelen müşterilerin karar verme zamanı uzun oluyor, dolayısı ile müşterilerimizle arkadaş olma katsayısı fazla.. Alsa da, almasa da böyle bir diyalog sevimli, zaten malum ben de konuşmayı çok severim...Yine böyle bir diyalog sonrasında bir araç sattık bir beyefendiye.. Aracı hemen götürmek istedi tabii.. Ben dedim ki, muamelesi bitmeden veremiyoruz.. Dedi ki, ben alsam ne olur gitsem, e hevesli insan tabii, dedim ki, bizim geçici plakalarımız var ama onlarla da ancak evin önüne kadar gidebilirsiniz, gezemezsiniz. Olsun, siz verin, polisler bir şey diyemez bana, Mesut Yılmaz'ın arkadaşına bir şey diyecekler öyle mi? O zaman Mesut Yılmaz başbakan, her neyse... Benim plakalarımı nizami kullanın ve bize ceza kestirmeyin, bu plakaları elimizden alırlar işimizi engellersiniz diyerek verdim aracını... Güldü yok, bana kimse bir şey diyemez İyi peki dedim ben de ... Verdik ama içimden geçti yine ki, bu durmayacak gezecek.. Ben döndüm Trabzon'a, hafta sonu köye doğru gidiyoruz, bir baktım telefon çaldı açtım bağıriyor, Mesut beyin arkadaşı; 'arabamı bağladılar' diye .. Arasanız ya arkadaşınızı yahu niye aramıyorsunuz, bir de kızılıyorsunuz dedim, çıt yok... Bizim toplumun hali hazırda hastalığı bu.. 20 yıl evvelki bu olaydan ta Nasrettin Hoca devrine, oradan bugüne... Kahrolası "nüfuz!.." olayı bizim kemiklerimize öylesine işlemiş ki.. Herkes buradan bakınca milletin genel dengesi bozuluyor, -Bana bir şey olmaz, ben bir tanıdıkla kanunları delerim.. -Ben yakınımınla belirli yerlere gelirim .. -Ben arkadaşımınla, hak etmediğim makamlarda olurum vs... vs.. İşte bütün gayret, dost ve yakınlarının işleri ve hevesleri için, kanunları delecek devlet adamlarını tanımak noktasında olmak, yahut öyle görünmek..

Siz benim kim olduđumu biliyor musunuz, darb-ı meseli misali, maalesef..

Maalesef..

Bu derin yaraya tez çare buluna, vatandaş bazında psikologlar mı bulur, millet adına sosyologlar mı bulur, sistem adına yetkililer mi bulur, üniversiteler mi bu konu odaklı tezlerle destek olur, çare üretir bilemiyorum..

Nefessiz kalmadan zira bu hal, bin koronadan beter...

Şifa ve Huzur ile..